

det uendelige, men den største Fare er, hvis den ikke kan besejles under vanskelige Forhold. Derfor vil jeg, som sagt, henstille til den højtærede Minister, naar denne Sag skal tages op, at lade de sagkyndige undersøge Forholdene og stille Forslag om, hvordan for Anlæg af en Fiskerihavn bedst beliggende Plads er. Det vilde, som sagt, være noget af det uheldigste, der kunde ske, om Fiskerne fik anlagt en Havn, som de ikke kunde benytte, thi saa vilde der gaa lang Tid, inden der igen blev fortsat, og naar vi skal have Fiskerihavne, nøjes vi vel ikke med en enkelt, saa vil der sikkert i Aarenes Løb komme flere.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gøre i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) og det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr) om Lærertilværelseslovens § 8, Afskedigelsesparagraffen. Vi hørte jo, at den højtærede Kultusminister i alt væsentlig sluttede sig til den Kritik, som de to ærede Medlemmer her har fremført. Jeg kan ikke indse, at der er noget uberettiget i, at denne Paragraf staar i Loven, og at den benyttes i den Grad, hvori den nu benyttes. Det er jo kun en lille Ret, der er givet Forældrene i denne Afskedigelsesparagraf. Og at Lærerne skulde føle sig brøstholdne ved denne Afskedigelsesparagraf, er mig aldeles ubegribeligt. De to ærede Medlemmer, som har udtalt sig, anser jeg for samvittighedsfulde Lærere, og jeg vil gerne spørge, om nogen af dem kunde være tjent med at blive siddende som Lærer i en Skole, hvor der var kommet en saadan Uoverensstemmelse mellem Forældrene og Læreren, at denne kunde afskediges i Henhold til § 8. Jeg tror det ikke. Jeg tror ikke, at nogen samvittighedsfuld Lærer saa kunde være tjent med at fortsætte. Naturligvis er det kedeligt, om der skulde ske nogen Uret overfor Lærerne, men der er et Hensyn, som efter min Mening er endnu større, og det er Hensynet til Børnene. Det Forhold, som skabes ved, at der er Uoverensstemmelse mellem Læreren og Beboerne i en saadan Grad, at Læreren kan afskediges efter § 8, synes jeg, gør det aldeles umuligt at fortsætte i denne Skole, og Læreren har jo Lov til at søge andre Embeder. Navnlig hvis han er ung endnu, er det jo slet ikke daarligt at gaa

af med en lille Pension, selv om man skal tage fat paa en anden Gerning. I de allerfleste Tilfælde, jeg tør næsten sige i alle, skal det nok vise sig, at der er en Del Skyld hos Læreren. Jeg tror, det vilde være at gøre megen Uret, om denne Paragraf skulde slettes eller ændres. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) i hans Konklusion om, at denne Ret for Forældrene bør beholdes, men jeg er ikke enig med ham, naar han mente, at Forholdene burde ændres derhen, at Læreren i enkelte Tilfælde, naar det viste sig, at han var uden Skyld, skulde gaa af med den fulde Løn. Deri, tror jeg, vilde ligge en Fare; Lærerne er jo ikke alle sammen Engle. Flere af dem vilde i saa Fald sikkert søge Embeder og muligvis se at faa Forholdene til at udvikle sig saaledes, at de kunde blive fri for Embedet paa en pæn Maade, saa at Ministeren, som der skulde henvises til, kunde sige: Ja, han er jo egentlig uden Skyld og skal have sin fulde Løn. Det vilde være en stor Fordel for Lærerne, om det kunde ske. Derfor er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem fra Skelskør paa dette Omraade, men jeg er enig med ham i, at den Ret, Beboerne har, maa ikke tages fra dem. Jeg tror ikke alene, at man derved vilde gøre stor Uret imod dem, men det vilde ogsaa blive daarligt optaget af samvittighedsfulde Forældre, om de ikke skulde kunne blive af med en Lærer, naar der er en saadan Enighed om det, som denne Paragraf forudsætter. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Kultusminister, at han ikke tager alt for stærkt Hensyn til de Røster, der høres ogsaa fra Lærereforeningen. Jeg er sikker paa, at den største Part af Lærerne er enig i, at Paragraffen skal bibeholdes, og at det kun er dem, der raaber højest, der raaber paa at faa den ændret. Jeg tror ikke, Ministeren skulde tage Hensyn til det. Det gjorde mig for Resten ondt at høre, at den højtærede Minister var enig i, at det virker noget deprimerende paa den unge Lærer at føle denne Paragraf over sig. Jeg tror ikke, at de dygtige og samvittighedsfulde Lærere vil føle det som et Tryk at have denne Paragraf hvilende over sig, den kommer jo ikke til at virke for dem. Der er intet Menneske, der tænker paa at lægge dem